

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 168

47. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2004. június 26.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I Információ	
	A Bíróság	
	A BÍRÓSÁG	
2004/C 168/01	C-138/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. március 15-én a Dán Királyság ellen benyújtott kereset	1
2004/C 168/02	C-179/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 16-án a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset	2
2004/C 168/03	C-181/04. sz. ügy: A Symvoulío tis Epikratias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	2
2004/C 168/04	C-188/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 22-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset	2
2004/C 168/05	C-196/04. sz. ügy: A Special Commissioners 2004. április 29-i végzésével a Cadbury Schweppes plc és a Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	3
2004/C 168/06	C-197/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 30-án a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset	3
2004/C 168/07	C-198/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. május 4-én a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset	4
2004/C 168/08	C-205/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. május 7-én a Spanyol Királyság ellen benyújtott kereset	4
	ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG	
2004/C 168/09	A bírák tanácsokba történő beosztása és a nagytanács összetétele	5
2004/C 168/10	T-123/04. sz. ügy: A Cargo Partner AG által 2004. március 31-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset	6

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 168/11	T-129/04. sz. ügy: A Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG által 2004. április 1-jén a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset	6
2004/C 168/12	T-132/04. sz. ügy: André Bonnet által 2004. április 2-án az Európai Közösségek Bírósága ellen benyújtott kereset	7
2004/C 168/13	T-139/04. sz. ügy: Kelvin William Stephens által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	7
2004/C 168/14	T-142/04. sz. ügy: A Cargill B.V. által 2004. április 14-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	8
2004/C 168/15	T-144/04. sz. ügy: A Télévision Française 1 SA által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	8
2004/C 168/16	T-146/04. sz. ügy: A Koldo Gorostiaga Atxalandabaso által 2004. április 20-án az Európai Parlament ellen benyújtott kereset	9
2004/C 168/17	T-147/04. sz. ügy: Brian M. Ross által 2004. április 23-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	9
2004/C 168/18	T-149/04. sz. ügy: Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen és Michel Lucas által 2004. április 26-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	10
2004/C 168/19	T-151/04. sz. ügy: Bernard Nonat által 2004. április 16-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	10
2004/C 168/20	T-153/04. sz. ügy: Ferriere Nord spa által 2004. április 23-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	11
2004/C 168/21	T-154/04. sz. ügy: Daniel Bauwens által 2004. április 22-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	11
2004/C 168/22	T-157/04. sz. ügy: Joël De Bry által 2004. április 22-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	12
2004/C 168/23	T-160/04. sz. ügy: Gerasimos Potamianos által 2004. április 26-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	12
2004/C 168/24	T-161/04. sz. ügy: Gregorio Valero Jordana által 2004. április 26-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	12

II Előkészítő jogi aktusok

.....

III Közlemények

2004/C 168/25	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 156., 12.6.2004..	14
---------------	--	----

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. március 15-én a Dán Királyság ellen benyújtott kereset

(C-138/04. sz. ügy)

(2004/C 168/01)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli R. Lyal és T. Fich meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. március 15-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához a Dán Királyság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- 1) állapítsa meg, hogy a Dán Királyság azáltal, hogy nem tette lehetővé azoknak a személyeknek, akik szokásos tartózkodási helyüket véglegesen Dániába teszik át – ami a „nyilvántartási adót” illeti –, hogy a 83/183/EGK irányelv 1. cikk (1) bekezdésben szerinti adómentességben részesüljenek, amely ténylegesen a fogyasztási adónak felel meg, az EK. 249. cikk és a 83/183/EGK ⁽¹⁾ irányelvből eredő kötelezettségeit nem teljesítette;
- 2) kötelezze Dán Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A gépkocsi-nyilvántartási adót a Dániában való első nyilvántartásba-vételkor szabják ki, olyan módon, hogy azon személyek is adóalanyok, akik – állandó lakóhelyük külföldről Dániába való áthelyezésük keretében – a Dániában való használat céljából gépjárművüket véglegesen behozzák.

- A Bizottság azon az állásponton van, hogy a nyilvántartási adó ugyanilyen módon „fogyasztási adónak” minősül, amelyet általában „magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott vagyontárgyra” vetnek ki, amely feltétel esetén ez alól a tagállamoknak az irányelv 1. cikk (1) bekezdés szerint kötelező adómentességet kell biztosítaniuk.

A nyilvántartási adó kétségtől egy „fogyasztási adó”, mivel fogyasztási cikket érint, a vagyontárgy gazdasági értéke alapján számítják ki és egyszer szabják ki.

Nem fér ahhoz sem kétség, hogy „a magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott személyes vagyontárgyról” van szó. Az a tény, hogy kizárólag a gépjármű nyilvántartásba vételekor szabják ki az adót, nem változtat azon, hogy a nyilvántartásba-vétel a gépjármű dán utakon való használatának előzetes feltétele. A tartózkodási helyét áthelyező személy által a gépjármű behozatalának célja nem lehet más, minthogy a gépjárművet rendeltetésének megfelelően kívánja használni.

- A Bizottságnak egyébként az a véleménye, hogy a nyilvántartási adó nem tekinthető „az országon belül ilyen vagyontárgy használatával összefüggő különleges és/vagy időszakos vámoknak és adóknak”, amelyeket az irányelv – 1. cikk (2) bekezdésében – kizár a mentesség alól.

A kivétel kizárólag ezen vagyontárgyak használatával összefüggő adókra és azon adókra vonatkozik, amelyeket azért kell behajtani, hogy különösen e személyes vagyontárgyak használatával összefüggésben nyújtott szolgáltatások ellenértékét biztosítsák.

Az 1. cikk (2) bekezdése három példát szolgáltat arra, hogy mely adókra nem vonatkozik az adómentesség, ti. „a gépjármű-bejelentési díjak, útdíjak és televíziós díjak”. E példákban az a közös, hogy nem fogyasztási adókról van szó, hanem a vagyontárgy folyamatos használatához kapcsolódnak és biztosítják a hatóság számára annak lehetőségét, hogy az érintett vagyontárgy használatához kötődő költségek fedezve legyenek.

A Bizottság véleménye szerint a gépkocsi-nyilvántartásba vétel során kivetett adókra való utalást kizárólag a gépjármű nyilvántartásba vételéhez fűződő adókra vonatkozóan kell értelmezni.

Ezt a megközelítést támasztja alá egyébként az irányelv első cikkének különböző nyelvi változatainak elemzése. Kivételt képez a dán és a német szöveg, amelyek az (1) és (2) bekezdésre ugyanazt a megjelölést alkalmazzák, ti. egyszer az „Abgaben”, máskor az „afgifter” fogalmat használják, minden más nyelvi változat az (1) és (2) bekezdésre különböző fogalmat használ, ti. a francia a „taxes” és a „droits” kifejezéseket, az angol a „taxes” és „fees” kifejezéseket, stb. Egyértelmű, hogy a „droits” és a „fees” fogalmak kizárólag egy szolgáltatás ellenértékével kapcsolatos adókra utalnak.

A nyilvántartási adót nem lehet úgy tekinteni, mint egy szolgáltatás ellenértékét, mivel azt a gépjármű értéke alapján számítják, tudniillik jelenleg az érték 105 %-a 57 400 DKK-ig (amely 7 735 eurónak felel meg) és a nyilvántartásba vétel időpontjában HÉA-val együtt a gépjármű maradványértékének 180 %-a.

(¹) A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv (HL L 105., 1983.4.23., 64. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 16-án a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-179/04. sz. ügy)

(2004/C 168/02)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos, a Bizottság jogi szolgálatának tagja, 2004. április 16-án keresetet nyújtott be a Görög Köztársaság ellen az Európai Közösségek Bíróságához.

Felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság azáltal, hogy nem tette meg a szükséges jogalkotási, szabályozási és igazgatási intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen a 85/611/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelveket módosító 2000. november 7-i, a harmadik országokkal történő információcserére (¹) vonatkozó 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és azáltal, hogy a Bizottsággal nem ismertette a vonatkozó rendelkezéseket, az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit nem teljesítette,

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bíróság állandó joggyakorlata szerint egy tagállam nem hivatkozhat belső rendjéből származó körülményekre vagy nehézségekre azzal a céllal, hogy a közösségi jog szerint őt terhelő kötelezettségeknek és határidőknek a nem teljesítését igazolja.

(¹) HL L 290., 2000.11.17., 27. o.

A Symvoulis tis Epikratias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-181/04. sz. ügy)

(2004/C 168/03)

A Symvoulis tis Epikratias (Államtanács, Görögország) 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Symvoulis tis Epikratias a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 15. cikk (4) bekezdés a) alpontját, amelyre a 15. cikk (5) bekezdése visszautal, hogy az mindazon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren, fizető utasok szállítására, illetve amelyeket kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására használnak vagy kizárólag azon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren használnak, oly módon, hogy ez utóbbi feltételezés esetén az 1642/1986 sz. törvény 22. cikk (1) bekezdés d) pontja, ami a bérelt vízijárművekre vonatkozik, az irányelvnél szélesebb hatállyal rendelkező?

2) A hatodik irányelv 15. cikkének (8) bekezdése szerinti adómentesség esetén a szolgáltatást igénybe vevő személynek magának a vízijármű tulajdonosának kell-e lennie vagy az adómentességet akkor is lehet alkalmazni, ha a szolgáltatást igénybe vevő személy egy harmadik személy, feltéve, hogy ugyanezen cikk (5) bekezdése szerinti vízijárművekkel kapcsolatos, közvetlen szükségleteket elégíti ki, és amelyek ugyanezen cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjai szerinti vízijárművekre is vonatkoznak?

3) A hozzáadottértékadóra vonatkozó közösségi szabályok és alapelvek szerint megengedett-e – és milyen feltételek mellett –, hogy az adóalanyt utólagosan olyan adó megfizetésére kötelezzék, amelyet a kérdéses időszakban nem hárított át a másik szerződő félre, és amelyet következőképpen nem fizettek meg az adóhatóságnak, mivel ez utóbbi magatartása arra engedett következtetni, hogy az adóalany ezt az adót nem volt köteles áthárítani?

(¹) HL L 145., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 22-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-188/04. sz. ügy)

(2004/C 168/04)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: K. Wiedner és G. Bambara, meghatalmazotti minőségben, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság nem tett eleget az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK ⁽¹⁾ tanácsi irányelv alapján fennálló kötelezettségeinek, különösen ezen irányelv 3. cikk (1) bekezdésének és a 11. cikk (3), (6) és (7) bekezdéseinek, amikor az ANAS SpA szervezet – az 1999. december 7-i megállapodás által létrehozott közvetlen koncesszió által, amelyet nem előzött meg hirdetmény közzététele, és amely nem felelt meg a vonatkozó feltételeknek – odaítélte a Societa per l'autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a. részére a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatos koncessziós szerződést,
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bizottság szerint az ANAS által a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatosan, előzetes hirdetmény közzététele nélkül odaítélt koncessziós szerződés nincs összhangban a 93/37/EGK irányelvben foglaltakkal, különösen a 3. cikk (1) bekezdésével és a 11. cikk (3), (6) és (7) bekezdéseivel.

Az irányelv 3. cikke közzétételi szabályokat határoz meg, amelyeket közösségi szinten akkor kell alkalmazni, amikor az ajánlatkérő 5 000 000 euró értéket meghaladó, építési beruházásokra vonatkozó koncessziós szerződést köt. Az irányelv 11. cikk (3) bekezdése értelmében azon ajánlatkérő, aki építési beruházásra irányuló koncessziós szerződést kíván odaítélni, ezt a szándékát hirdetményben közli, amelyet ugyanezen cikk 7. bekezdése szerint meg kell küldeni az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala részére.

Tekintettel arra, hogy a „Pedemontana Veneta Ovest” autópálya megvalósításával és működtetésével kapcsolatos szerződéses érték körülbelül a 350 millió euró, ezt a tényt az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kellett volna tenni.

⁽¹⁾ HL L 199., 1993.8.9., 54. o.

A Special Commissioners 2004. április 29-i végzésével a Cadbury Schweppes plc és a Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-196/04. sz. ügy)

(2004/C 168/05)

A Special Commissioners 2004. április 29-i végzésével, amely 2004. május 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Cadbury Schweppes plc és a Cadbury Schweppes Overseas Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben előzetes döntésho-

zatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Az EK-Szerződés 43., 49. és 56. cikkei kizárják-e azt, hogy az olyan nemzeti adójogi rendelkezés, mint amely az alapeljáráásban felmerült – meghatározott körülmények esetére – előírja, hogy egy tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozásra adót rójanak ki egy olyan, másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalat nyereségére, ahol az adó mértéke alacsonyabb?”

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 30-án a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-197/04. sz. ügy)

(2004/C 168/06)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Killian Gross, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 30-án keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság cigarettára sodrására szánt finomra vágott dohányra vonatkozó adót a „West Single Packs” megnevezésű dohányrúd esetében alkalmazta, a dohánygyártmányok fogyasztását érintő, a forgalmi adón kívüli egyéb adókról szóló 95/59/EK ⁽¹⁾ tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) alpontja és a cigaretták adójának közelítéséről szóló, 1992. október 19-i 92/79/EGK ⁽²⁾ tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését elmulasztotta;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bizottság véleménye szerint a „West Single Packs” megnevezés alatt a német piacon eladott dohányrúd, amit a fogyasztó egy egyszerű, nem ipari eljárással a külön árult, filteres cigaretta papír-hüvelybe tolhat, a 95/59/EK tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdés b) alpontja alapján cigarettának minősül, tehát azokat cigarettaként kell megadóztatni.

Következésképpen, mivel a német jogszabályi rendelkezések a „West Single Packs” esetében a cigaretta sodrására szánt finomra vágott dohányra vonatkozó adót alkalmazzák, ellentétesek a 95/59/EK tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdésével és a 92/79/EGK tanácsi irányelv 2. cikk (1) bekezdésével.

⁽¹⁾ HL L 291., 40. o.

⁽²⁾ HL L 316., 8. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. május 4-én a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset**(C-198/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/07)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M. Patakia és H. Stovlbaek meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság a 89/48/EGK ⁽¹⁾ és 92/51/EGK ⁽²⁾ irányelveknek – az idegenvezetői szakma vonatkozásában történt – hiányos átültetésével megszegte az említett irányelvekből, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződésből fakadó kötelezettségeit;
2. kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Az idegenvezetői szakmára alkalmazandó francia szabályozás nem tartalmaz a 89/48/EGK és 92/51/EGK irányelvekkel összhangban lévő eljárást az oklevelek elismerésére.

⁽¹⁾ A legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL L 19., 1989.1.24., 16. o.).

⁽²⁾ A 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 1992.7.24., 25. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. május 7-én a Spanyol Királyság ellen benyújtott kereset**(C-205/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/08)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli D. G. Rozet meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Spanyol Királyság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy az Spanyol Királyság az EK-Szerződés 39. cikkéből és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikkéből eredő kötelezettségeit nem teljesítette, mivel nem hozott olyan jogszabályokat, amelyek kifejezetten előírják egy másik tagállam közigazgatásában előzetesen töltött szolgálatok gazdasági hatásainak a spanyol közszolgáltatásban való elismerését,
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bíróság joggyakorlatának megfelelően, az EK. 39. cikke és a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 7. cikke kötelezi a tagállamokat, hogy az uniós polgárok tekintetében egy másik tagállam közigazgatásában a munkaviszonyban eltöltött időt és a megszerzett szakmai tapasztalatot vegyék figyelembe közigazgatásukban az állás megszerzése, a besorolás, a munkaviszonyban eltöltött idő meghatározása során. Jelenleg a spanyol jogrendszerben nem létezik olyan rendelkezés, amely a szükséges jogbiztonsággal biztosítaná egy másik tagállam közigazgatásában előzetesen töltött szolgálatok gazdasági hatásainak elismerését.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o., EE 05/01, 77. o.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG**A bírák tanácsokba történő beosztása és a nagytanács összetétele**

(2004/C 168/09)

Az Elsőfokú Bíróság 2004. május 13-i teljes ülésén úgy határozott, hogy Cremona asszony, Czúcz úr, Wiszniewska-Białecka asszony, Pelikánová asszony, Šváby úr, Vadapalas úr, Jürimäe asszony, Labucka asszony és Papasavvas úr bírói hivatalba lépését, valamint eljárási szabályzata 10. cikke (1) bekezdésének 2004. április 21-i módosítását követően az alábbiak szerint módosítja a bírák tanácsokba történő beosztásáról és a nagytanács összetételéről szóló 2003. július 2-i határozatát:

A 2004. május 13. és 2004. augusztus 31. közötti időszakra beosztásra kerültek*a három bíróból álló első tanácsba:*

Vesterdorf úr, elnök, Mengozzi úr, Martins Ribeiro asszony, Labucka asszony, bírák;

az öt bíróból álló kibővített első tanácsba:

Vesterdorf úr, elnök, Jaeger úr, Mengozzi úr, Martins Ribeiro asszony, Dehousse úr, Labucka asszony, bírák;

a három bíróból álló második tanácsba:

Pirrung úr, a tanács elnöke, Meij úr, Forwood úr, Pelikánová asszony, Papasavvas úr, bírák;

az öt bíróból álló kibővített második tanácsba:

Pirrung úr, a tanács elnöke, Meij úr, Forwood úr, Pelikánová asszony, Papasavvas úr, bírák;

a három bíróból álló harmadik tanácsba:

Azizi úr, a tanács elnöke, Jaeger úr, Dehousse úr, Cremona asszony, Czúcz úr, bírák;

az öt bíróból álló kibővített harmadik tanácsba:

Azizi úr, a tanács elnöke, Jaeger úr, Dehousse úr, Cremona asszony, Czúcz úr, bírák;

a három bíróból álló negyedik tanácsba:

Legal úr, a tanács elnöke, Tiili asszony, Vilaras úr, Wiszniewska-Białecka asszony, Vadapalas úr, bírák;

az öt bíróból álló kibővített negyedik tanácsba:

Legal úr, a tanács elnöke, Tiili asszony, Vilaras úr, Wiszniewska-Białecka asszony, Vadapalas úr, bírák;

a három bíróból álló ötödik tanácsba:

Lindh asszony, a tanács elnöke, García-Valdecasas úr, Cooke úr, Šváby úr, Jürimäe asszony, bírák;

az öt bíróból álló kibővített ötödik tanácsba:

Lindh asszony, a tanács elnöke, García-Valdecasas úr, Cooke úr, Šváby úr, Jürimäe asszony, bírák.

Amennyiben az egyik tanácsban a bírák száma meghaladja az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 10. cikke (1) bekezdésében meghatározott létszámot, a tanács elnöke az eljárási szabályzat 52. cikke szerinti előzetes jelentés benyújtásakor kijelöli – az előadó bíró kivételével – azon bírót vagy bírákat, akik a döntéshozatalban rotációs rendszerben nem vesznek részt, követve a tanácsba beosztott bírácoknak az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 6. cikkében, a hivatalukban eltöltött szolgálati idő alapján meghatározott rangsorát.

A nagytanács a 2004. június 1-je és 2004. augusztus 31-e közötti időszakban Vesterdorf elnök úrból, Lindh tanácselnök asszonyból, Azizi, Pirrung és Legal tanácselnök urakból, továbbá a kibővített tanács azon bíráiból, akik az ügy eldöntésében akkor vettek volna részt, ha az ügyet öt bíróból álló tanács elé utalták volna, valamint az Elsőfokú Bíróság elnöke által minden egyes fennmaradó tanács bírái közül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 6. cikkében meghatározott, a saját tanácsaikban a hivatalukban eltöltött idő alapján meghatározott rangsor szerint, rotációs rendszerben kijelölt négy bíróból áll.

Azon ügyekben, amelyekben az írásbeli szakasz 2004. május 13-a előtt befejeződött és a szóbeli szakaszban tárgyalást tartottak vagy tűztek ki, a tanácsok a szóbeli szakaszban és az ítélelhozatal során továbbra is korábbi összetételükben járnak el.

A Cargo Partner AG által 2004. március 31-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset

(T-123/04. sz. ügy)

(2004/C 168/10)

(Az eljárás nyelve: német)

A Cargo Partner AG, Fischamend (Ausztria), képviseli Wolner Rechtsanwalt, 2004. március 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen.

A felperes kereseti kérelme arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a megtámadott határozatot változtassa meg oly módon, hogy engedélyezze a bejelentett védjegy bejegyzését,
- másodsorban utalja vissza az ügyet a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) elé, valamint
- mindkét esetben ítéljen meg költségtérítést a felperes részére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Az érintett közösségi védjegy:	A CARGO PARTNER szóvédjegy, bejelentési szám: 2697290
Áruosztályok vagy szolgáltatások:	A 36.(Biztosítások) és 39. (szállítás, áruk csomagolása és raktározása, utazásszervezés) osztályokba tartozó áruk és szolgáltatások
A fellebbviteli tanács előtt megtámadott határozat:	A lajstromozó részben elutasította a védjegy bejegyzését a 39-es osztályban található szállítás, áruk csomagolása és raktározása vonatkozásában
A fellebbviteli tanács határozata:	A fellebbezés elutasítása
Jogalapok:	A védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel, ezért lajstromozható

A Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG által 2004. április 1-jén a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset

(T-129/04. sz. ügy)

(2004/C 168/11)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), Unterhaching (Németország), képviseli H. P. Kunz-Hallstein és R. Kunzhallstein Rechtsanwälte, 2004. április 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbviteli tanácsának 2004. január 1-jei határozatát,
- kötelezze az alperes Hivatalt a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Az érintett közösségi védjegy:	Egy műanyag üveg formájú háromdimenziós védjegy – bejelentési szám: 2579381
Áruosztályok vagy szolgáltatások:	A 29., 30. és 32. osztályba tartozó áruk (többek között paradicsomszírtmény, tej és tejtermékek, majonéz, ketchup, gyümölcslevek)
A fellebbviteli tanács előtt megtámadott határozat:	Az elbíráló elutasította a védjegy bejegyzését
A fellebbviteli tanács határozata:	A fellebbezés elutasítása
Jogalapok:	A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 74. cikk (1) bekezdésének és 45. cikkének megsértése, a 40/94/EK rendelet 73. cikkének megsértése azáltal, hogy a Hivatal kijelentette, hogy őt nem kötik a tagállamokban tett korábbi bejegyzések, valamint a 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdésének megsértése

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.)

André Bonnet által 2004. április 2-án az Európai Közösségek Bírósága ellen benyújtott kereset**(T-132/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/12)

(Az eljárás nyelve: francia)

André Bonnet, lakóhely: Saint Pierre de Vassols (Franciaország), képviseli Hervé de Lepinau, avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bírósága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a 2004. február 11-i és a 2004. március 4-i határozatokat, valamint azt a határozatot, amely más személyt nevezett ki a felperes által betöltendő állásba,
- állapítsa meg, hogy a 2004. február 4-i felvétel 2004. március 1-jétől teljes hatállyal bír,
- kötelezze az Európai Közösségek Bíróságát, hogy fizessen a felperesnek nem vagyoni kár jogcímén 100 000 euró összegű kártérítést, valamint március 1-jétől a felperes általi tényleges munkába állásig tartó időszakra havi 5 000 eurót,
- másodlagosan, abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság határozata alapján a felperest nem nevezik ki, kötelezze az Európai Közösségek Bíróságát ez utóbbinak 260 000 euró, valamint jelen kereset időpontjától számított kamatok megfizetésére,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes a Bíróság elnökének kabinetében betöltendő, bírósági szaklektori állásra jelentkezett. A felperes állítása szerint a válogatás eredményeként felvételt nyert, de a támadott határozatokat követően nem nevezték ki az említett állásba.

Kérése alátámasztására a felperes állítja, hogy a kabinetfőnöknek nincs hatásköre bírósági tanácsadó kinevezésére. A felperes hivatkozik olyan lényeges eljárási szabályokra, mint az aktusok alaki azonosságának elve, az indokolási kötelezettség és a védelmi jogok megsértésére.

A felperes emellett a szerzett jogok, a visszaható hatály tilalmának és a jogbiztonság elvének sérelmét, valamint a magánélet tiszteletben tartásának és a politikai semlegesség elvének megsértését állítja. Végetetül a felperes hatáskörrel való visszaélésre is hivatkozik.

Kelvin William Stephens által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**(T-139/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/13)

(Az eljárás nyelve: francia)

Kelvin William Stephens, lakóhely: Brüsszel, képviseli Nicolas Lhoëst, avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2003. április 14-i határozatát, mivel az
- a felperes besorolását felvételekor nem az A6-os besorolási fokozat 3. fizetési fokozatában határozta meg,
- az A5-ös és A4-es besorolási fokozatba történt előléptetését megelőzően nem sorolta be újra a felperest,
- az átsorolási határozat hatálybalépésének időpontját – az anyagi vonatkozások tekintetében – 1995. október 5-re korlátozta,
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2004. január 15-i, a felperessel 2004. január 30-án közölt, ez utóbbi R/521/03. sz. panaszát elutasító határozatát,
- kötelezze az alperest egy ideiglenesen 125 000 euró összegben meghatározott kártérítés megfizetésére abban az esetben, ha – feltéve, de meg nem engedve – nem tudná a felperest újra besorolni,
- kötelezze az alperest az ügy teljes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Jelen jogvitában az 1985. októberi felvételekor az A7 3. fizetési fokozatba besorolt felperes kifogásolja a kinevezésre jogosult hatóság azon határozatát, amellyel ezen besorolását nem vizsgálta felül, amikor azt az A6 1. fizetési fokozatban és nem az A6 3. fizetési fokozatban rögzítette, amellyel elmulasztotta őt újra besorolni, és amellyel az átsorolási határozat hatálybalépésének időpontját 1995. október 5-ben korlátozta.

Követelése alátámasztására a felperes ugyanazon jogalapokra hivatkozik, mint amelyekre a felperes a T-125/04. sz. Rous-seaux kontra Bizottság ügyben hivatkozott.

A Cargill B.V. által 2004. április 14-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-142/04. sz. ügy)

(2004/C 168/14)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Cargill B.V., székhely: Hága (Hollandia), képviseli H.J. Bronkhorst és J.F. van Nouhuys, 2004. április 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. január 5-én neki címzett határozatot;
2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Felperes vitatja a Bizottság határozatát, mely szerint a behozatali vámok elengedése e sajátos esetben nem igazolható. Ezt a határozatot azt követően fogadták el, hogy az Európai Bíróság a C-156/00. sz. Holland Királyság kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ megsemmisítette a C/2000/485 final bizottsági határozatot.

Felperes az aktív feldolgozási szabályoknak megfelelően kukoricát hozott be az Európai Közösségekbe. A kukoricát glükózzá dolgozták fel, amit viszont újra kivittek. Felperes ebből a célból az egyenértékű áruval való helyettesítés rendszerében megkapta a szükséges engedélyeket. A Bizottság a vitatott határozatában azt állítja, hogy az exportált glükózt teljes egészében nem a kukoricából állították elő, hanem a Közösség piacáról származó búzából is. A holland hatóságok így behajtották a nekik járó behozatali vámokat. A vitatott határozatban a Bizottság e tartozás elengedésére irányuló kérelmet elutasította.

Keresete alátámasztására a felperes először is azt állítja, hogy védelmi jogait megsértették. Különösen az „audi alteram parte” elvének valamint az ügyre vonatkozó iratokhoz való hozzáférés jogának megsértésével érvel.

Felperes állítja továbbá, hogy a behozatali és kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló 1430/79 rendelet ⁽²⁾, valamint a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet ⁽³⁾ 239. cikkét, valamint a 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93 rendelet ⁽⁴⁾ 905–909. cikkeit megsértették. Felperes továbbá valószínűsíti az indokolás hiányából fakadó EK 253. cikk szerinti kötelezettség megsértését.

Felperes érvelése szerint a Bizottság tévesen ítélte meg, hogy az aktív feldolgozás engedélyére vonatkozó feltételek teljesítése vonatkozásában a felperes nyilvánvalóan gondatlanul járt el. Felperes szerint a kukoricából és búzából nyert, kivitelre szánt glükóz ugyanolyan sajátságokkal bír, mint a kizárólag kukoricából előállított glükóz. Továbbá a felperes állítja, hogy mindkét termék ugyanazon KN-kód alá tartozik. Állítása szerint az egyetlen, vele szemben felmerülő kifogás az lehet, hogy a glükózt részben az engedélyben meghatározott hat hónapos határidő lejárta után exportálta.

Végezetül felperes érvelését az arányosság elvének megsértésével zárja.

⁽¹⁾ A Bíróság C-156/00. sz. Holland Királyság kontra Bizottság ügyben hozott ítélete, EBHT 2003., I-2527. o.

⁽²⁾ A behozatali és kiviteli vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről szóló, 1979. július 2-i 143/79/EGK tanácsi rendelet (HL L 175., 1979., 1. o.).

⁽³⁾ A Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1992., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1993., 1. o.).

A Télévision Française 1 SA által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-144/04. sz. ügy)

(2004/C 168/15)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Télévision Française 1 SA, Boulogne (Franciaország), képviseli Jean-Paul Hordies, avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága 2003. december 10-i C(2003)4497 végleges határozatát a Franciaország által 1988. és 1994. között a „France 2” és a „France 3” részére biztosított állami támogatásokról, amennyiben az a támogatásokat a szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította,
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes panaszát követően a Bizottság megindította az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében előírt vizsgálati eljárást a „France 2” és a „France 3” francia televíziós csatornáknak juttatott beruházási támogatás, valamint tőkejuttatások tekintetében. A megtámadott határozatban a Bizottság úgy határozott, hogy az intézkedések az EK 87. cikke szerinti állami támogatásnak minősülnek, ugyanakkor a 86. cikk (2) bekezdése alapján az EK-Szerződéssel összeegyeztethetőnek nyilvánította őket.

Első jogi érvében a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat indoklása téves és sérti az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdését, valamint az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseket. A felperes vitatja a Bizottság következtetését, amely szerint a két csatorna feladatai a 86. cikk (2) bekezdése szerinti közérdekű szolgáltatásnyújtásnak minősülnek, rámutatva, hogy saját tevékenysége közel azonos, anélkül, hogy azokat közérdekűnek tekintenék. Vitatja továbbá a megtámadott határozatban a Bizottság által a támogatásokról készített pénzügyi elemzést.

Második jogi érvében a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a 80/723⁽¹⁾ irányelvet, amikor úgy határozott, hogy az nem alkalmazandó a közszolgálati csatornák 2000. előtti műsorszolgáltató tevékenységére. Ugyanezen az alapon a felperes hivatkozik a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló, az EK-Szerződéshez csatolt jegyzőkönyv pontatlan alkalmazására.

⁽¹⁾ A tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 1980. június 25-i 80/723/EGK bizottsági irányelv (HL L 195., 1980.7.29., 35–37. o.)

A Koldo Gorostiaga Atxalandabaso által 2004. április 20-án az Európai Parlament ellen benyújtott kereset

(T-146/04. sz. ügy)

(2004/C 168/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, lakóhelye Saint Pierre d'Irube (Franciaország), képviseli Didier Rouget, avocat 2004. április

20-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az Európai Parlament 2004. február 24-i határozatát, amely elrendeli a felperes számára fizetendő juttatások visszatartását egészen a felperes Európai Parlamenttel szemben fennálló állítólagos tartozásának kiegyenlítéséig,
- kötelezze az alperest a saját és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Megtámadott határozatában az Európai Parlament úgy találta, hogy a különböző parlamenti juttatásokkal kapcsolatos igazoló dokumentumok hiánya miatt a felperes, aki képviselő, 118 360,18 euróval tartozik és ezért elrendelte juttatásainak visszatartását.

A felperes megtámadja ezt a határozatot, arra hivatkozva, hogy a Parlament megsértette az európai képviselőket megillető költségterítések és juttatások kifizetésére vonatkozó szabályzatot, nevezetesen azzal, hogy a határozatot a Parlament Főtitkára és nem – amint azt az említett szabályzat 27. cikke előírja – a Parlament hivatala hozta. A felperes emellett azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti a tárgylagosság, a pártatlanság, az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvét, valamint a kontradiktórius eljárás és a védelemhez való jog elvét. Emellett azt is állítja, hogy a megtámadott határozat indoklása nem megfelelő és a határozat hatalommal való visszaélésnek minősül, mivel kizárólag politikai célok elérése érdekében fogadták el. Végezetül a felperes a Parlament mérlegelésének nyilvánvaló hibájára hivatkozik.

Brian M. Ross által 2004. április 23-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-147/04. sz. ügy)

(2004/C 168/17)

(Az eljárás nyelve: francia)

Brian M. Ross, lakóhely: Morpeth (Egyesült Királyság), képviseli Eric Boigelot avocat, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes 2001–2002-es értékelési eljárás során vizsgált szakmai előmenetelére vonatkozó értékelését véglegesen megállapító 2003. március 31-i határozatot,
- semmisítse meg az említett értékelést,
- semmisítse meg a felperes által 2002. szeptember 24-én benyújtott, a támadott határozat megsemmisítését kérő, panaszt (R/562/03) hallgatólágon elutasító határozatot,
- kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek nem vagyoni kár jogcímén *ex aequo et bono* 10 000 euróban meghatározott kártérítést, a követelésnek az eljárás során történő felemelése, illetve leszállítása iránti jog fenntartása mellett,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Kérelme alátámasztására a felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 25. cikke (2) albekezdésének, valamint 26. és 43. cikkeinek, továbbá a 43. cikk végrehajtásáról szóló, a Bizottság által 2002. április 26-án elfogadott általános rendelkezések megsértésére. Szintén hivatkozik hatáskörrel való visszaélésre, általános jogelvek – mint a védelmi jogok tiszteletben tartása, a megfelelő ügyintézés elve és az egyenlő elbánás elve – megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára.

Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen és Michel Lucas által 2004. április 26-án az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-149/04. sz. ügy)

(2004/C 168/18)

(Az eljárás nyelve: francia)

Imre Czigany, lakóhely: Rhode St. Genèse (Belgium), Isabel Alves, lakóhely: Luxembourg, Georgette Henningsen, lakóhely: Brüsszel, és Michel Lucas, lakóhely: Brüsszel, képviseli Gilles Bounéou és Frédéric Frabetti avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperesek vonatkozásában a 2001–2002-es értékelési eljárást,
- másodlagosan semmisítse meg a felperesek szakmai előmenetelének a 2001.7.1. és 2002.12.31. közötti időszakra vonatkozó értékelését (REC/CDR),

- állapítsa meg a díjakat, költségeket és ügyvédi munkadíjakat, továbbá kötelezze az Európai Községek Bizottságát ezek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperesek által jelen ügyben felhívott jogalapok és fontosabb jogi érvek megegyeznek a T-43/04. és T-47/04. sz. ügyekben felhívottakkal.

Bernard Nonat által 2004. április 16-án az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-151/04. sz. ügy)

(2004/C 168/19)

(Az eljárás nyelve: francia)

Bernard Nonat, lakóhely: Brüsszel, képviselik: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 16-án keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes szakmai előmenetelének a 2002. július 1-je és december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelését véglegesen megállapító határozatot,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Jelen ügy felperese szakmai előmenetelének a 2002. július 1-je és december 31-e közötti időszakra vonatkozóan megállapított értékelését kifogásolja.

Kérelme alátámasztása végett a felperes hivatkozik:

- az indokolási kötelezettség megszegésére,
- a személyzeti szabályzat 43. cikke, valamint a 2001–2002-es értékelési eljárásra vonatkozó átmeneti intézkedések sérelmére,
- a személyzeti szabályzat 43. cikke végrehajtásáról szóló általános rendelkezések 5. cikke (5) bekezdésének c) pontja sérelmére,
- a nyilvánvaló mérlegelési hibára,
- az egyenlő elbánás és a megkülönböztetés tilalma elvének sérelmére,
- a megjegyzések és az adott osztályzatok közötti összhang hiányára.

**Ferriere Nord spa által 2004. április 23-án az Európai
Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**

(T-153/04. sz. ügy)

(2004/C 168/20)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Ferriere Nord spa, képviseli Wilma Viscardini és Gabriele Donà
2004. április 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek
Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg az EK 230. cikke alapján az Európai Közösségek Bizottsága határozatait, amelyeket felperes által 2004. február 13-án kézhez vett 2004. február 5-i BUDG/C-5/DS (D2004)/51138 ajánlott levél és felperes által 2004. április 13-án kézhez vett BUDG/C-5/DS (D2004) faxlevél tartalmaz, amelyekben felhívják Ferriere Nord-ot arra, hogy fizesse meg a IV/31.553. sz. ügyben (hegesztett drótháló) felmerült 564 402,26 euró és 341 932,32 euró összegeket,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Keresetének alátámasztására felperes előadja, hogy a fent hivatkozott határozatok, amelyeket a Bizottság 1989. augusztus 2-i – az EKG-Szerződés 85. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt felperest 320 000 ecu megfizetésre kötelező – határozatának végrehajtása érdekében hoztak meg, jogellenesek, tekintettel az eljárások időtartamának korlátozásáról, valamint az Európai Gazdasági Közösség szállításra és versenyre vonatkozó szabályai alapján kezdeményezett szankciók végrehajtásáról szóló, 1974. november 26-i 2988/74 tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkében foglalt elévülési időre. Különösen:

- az Európai Bíróság 1997. július 17-i ítéletével a Bizottság 1989. augusztus 2-i határozata jogerőssé vált, és ennek megfelelően ezen időponttól kezdődött a 2988/74 rendelet 4. cikkében foglalt ötéves elévülési idő,
- ezen elévülési idő a Bizottság 1997. szeptember 11-i – felperes által 1997. szeptember 18-án kézhez vett – levelével megszakadt, amely következményeképpen az ötéves elévülési határidő újra kezdődött,
- a Bizottságnak a pénzbírsággal kapcsolatos határozat végrehajtását meg kellett volna kezdenie 2002. szeptember 11. előtt vagy legkésőbb 2002. szeptember 18., mint utolsó határidő előtt,
- ezzel szemben a megtámadott határozatok 2004. február 5-i (felperes által 2004. február 13-án kézhez vett) és 2004. április 13-i (felperes részére 2004. április 13-án faxon érkezett) keltezésűek,

- a fentiekben foglaltak miatt elévült a Bizottság azon lehetősége, hogy 1989. augusztus 2-i határozatát végrehajtsa.

⁽¹⁾ HL L 319., 1974.11.29., 1. o.

Daniel Bauwens által 2004. április 22-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-154/04. sz. ügy)

(2004/C 168/21)

(Az eljárás nyelve: francia)

Daniel Bauwens, lakóhely: Brüsszel, képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes szakmai előmenetelének a 2001. július 1-je és 2002. december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelését megállapító eljárást lezáró és az értékelési vegyes bizottsághoz betervezett kérelmét elutasító határozatot,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes kérelemmel fordult az értékelési vegyes bizottsághoz szakmai előmenetelének az ellenjegyző által ellenjegyzett értékelése ellen. Kérelmét elkésztettnek minősítették, mivel az alperes által elfogadott, a személyzeti szabályzat 43. és 45. cikkeinek végrehajtásáról szóló általános rendelkezések 7. cikke szerinti 5 munkanapos határidő elteltét követően nyújtotta be.

A felperes a kérelmét elutasító és a végleges értékelést megállapító határozatot támadja, arra hivatkozva, hogy az 5 munkanapos határidőnek nyugodnia kellett volna, összhangban az általános rendelkezések 7. cikkéhez fűzött lábjegyzettel, azon az alapon, hogy a felperes az értékelésnek az ellenjegyző általi formális megerősítését követő naptól kezdve két héten át szabadságon volt. Ugyanebben a vonatkozásban a felperes hivatkozik még nyilvánvaló mérlegelési hibára, valamint a hatékony igazgatás, a megfelelő ügyintézés és az egyenlő elbánás elveinek megsértésére.

Joël De Bry által 2004. április 22-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**(T-157/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/22)

(Az eljárás nyelve: francia)

Joël De Bry, lakóhely: Woluwe-St-Lambert (Belgium), képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes szakmai előmenetelének a 2002. július 1-je és december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelését megállapító határozatot,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Kérelme alátámasztására a felperes először is arra hivatkozik, hogy értékelését egy vele egy besorolási fokozatba tartozó olyan értékelő végezte, aki az előléptetésnél versenytársa. A felperes szerint értékelője vonatkozásában e körülmény érdekellentétet eredményezett. Ez utóbbi – a személyzeti szabályzat 14. cikke megsértésével – erről nem tájékoztatta a kinevezésre jogosult hatóságot.

A felperes ezen túlmenően a támadott értékelés megállapításai és az adott osztályzatok közötti összhang hiányát állítja. Hivatkozik még az indoklási kötelezettség, valamint védelmi jogaik megsértésére az ellenjegyző részéről a rendes munkaidőnek a felperes általi állítólagos tiszteletben nem tartására tett megjegyzés vonatkozásában.

Gerasimos Potamianos által 2004. április 26-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**(T-160/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/23)

(Az eljárás nyelve: francia)

Gerasimos Potamianos, lakóhely: Grimbergen (Belgium), képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal, avocats, kézbesítési cím: Luxemburg, 2004. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a szerződéses tisztviselő szerződésének meghosszabbítását elutasító AHCC határozatát,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Szerződéses tisztviselőként a felperes ellenzi, hogy a szerződések kötése hatáskörrel rendelkező hatóság elutasította szerződésének meghosszabbítását.

E tekintetben hangsúlyozta, hogy a megtámadott határozat kizárólag a Kutatási Főigazgatóságon alkalmazott, a határozott idejű szolgálati viszonyt korlátozó azon irányvonalon alapul amely kizárja minden olyan, a Bizottságnál több mint hat éves szolgálati viszonnal rendelkező tisztviselő felvételét, akinek szolgálati viszonya meghaladja a többi, versenyben levő tisztviselő szolgálati viszonyát.

A felperes álláspontja szerint ezen korlátozás ellentétben áll az Egyéb tisztviselőkre vonatkozó szolgálati szabályzat 12. cikk első bekezdésével, amely valamennyi felvétel céljaként tűzi ki, hogy a szerződéses tisztviselők versenyvizsgáján kiemelkedő adottságokkal rendelkező, hatékony és feddhetetlen jelentkezők vegyenek részt. Ezen korlátozás továbbá ellentétben áll a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatóság azon határozatával amely engedélyezi a 2b (működési költségvetés) vagy 2d (kutatási költségvetés) határozott idejű szerződéses tisztviselők szerződésének meghosszabbítását 2004. április 30-ig.

Állításainak alátámasztására, a felperes előadja, hogy jelen esetben megvalósul a megkülönböztetésmentesség elvének megsértése, továbbá a hatáskörrel való visszaélés.

Gregorio Valero Jordana által 2004. április 26-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset**(T-161/04. sz. ügy)**

(2004/C 168/24)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Gregorio Valero Jordana, lakóhely: Brüsszel, képviseli Massimo Merola, avocat, 2004. április 26-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a 2004. február 10-i határozatot, amelyben a Bizottság megtagadja a felperes részére az A7/A6 COM/A/637 általános verseny várolistájához és 1995. október 5-től az A6 besorolású tisztviselő kinevezésére vonatkozó egyedi határozatokhoz való hozzáférést,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes jelen eljárásban vitatja az alperesi határozatot, amely megtagadta hozzáférést az A7/A6 COM/A/637 általános verseny várolistájához és 1995. október 5-től az A6 besorolású tisztviselő kinevezésére vonatkozó egyedi határozatokhoz.

A felperes követelése alátámasztására elsőként előadja, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK ⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) alpontja szerinti kivételt nem megfelelően alkalmazták. Ez a kivétel a magánélet és a személyi integ-

ritás védelmére utal, mégpedig a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően. E tekintetben a felperes megerősíti, hogy a kért iratok kiadását nem lehet a várolistán található személyek magánéletére hátrányosnak tekinteni, mivel a köztisztviselői jogviszony nem tartozik a magánélet keretébe.

Egyébként és amennyiben az európai tisztviselők kinevezésére vonatkozó egyedi határozatok nyilvánosak, meg kell vizsgálni, hogy a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke b) alpontjának sérelme is fennáll-e.

A felperes ugyanakkor hivatkozik az indokolási kötelezettség be nem tartására és megfelelő ügyintézés elvének megsértésére.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

III

(Közlemények)

(2004/C 168/25)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C 156., 2004.6.12.

Korábbi közzétételek

HL C 146., 2004.5.29.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
